

minalforsorgen. Der er tale om en række pilotprojekter, som det bliver spændende at følge.

Der er for mig ingen tvivl om, at uddannelse og kompetenceudvikling af de relevante personalegrupper er helt afgørende for en selvmordsforebyggende indsats. Det handler om at kunne opfange signaler om og at kunne håndtere selvmordsadfærd.

Hvad angår det, der i forslaget kaldes livsmodsundervisning og undervisning i mestring af eget liv til børn og unge, er Undervisningsministeriet nået endnu længere. Ministeriet har netop udsendt et større materiale kaldet »Skolens Mobbemappe«. Mobbemappen retter sig ikke blot mod mobning, men indeholder også forslag til, hvordan fællesskabet og den enkeltes livsmod kan styrkes. Der er altså tale om et generelt trivselsfremmende redskab, som har effekter, der rækker ud over det selvmordsforebyggende.

Samtidig er det planen, som det også fremgår af Folkesundhedsprogrammet, at alle skoler skal udarbejde kriseberedskabsplaner eller omsorgsplaner. Her skal skolerne tage stilling til, hvordan man vil handle ved svære livssituationer for elever, forældre eller lærere.

En decideret informations- og holdningskampagne rettet mod befolkningen er ikke igangsat. Her skal man også være meget påpasselig. Erfaringen viser nemlig, at en stærk fokusering på selvmord i medierne og offentligheden i sig selv indebærer en risiko for at udløse selvmordsadfærd.

Den informationsindsats, som referencegruppen planlægger, har derfor en snævrere målgruppe, nemlig amter, kommuner, frivillige organisationer samt professionelle og frivillige nøglepersoner, der arbejder med forebyggelse af selvmord.

I løbet af de næste par måneder vil der løbe to informationsinitiativer af stablen. Det drejer sig om en særlig hjemmeside om selvmordsforebyggelse og et tilbagevendende nyhedsbrev. Indholdet vil bl.a. være formidling af forskningsresultater, beskrivelse af konkrete initiativer og udviklingsprojekter, amtslige planer, kurser m.v. Men både hjemmesiden og nyhedsbrevet skal herudover medvirke til at fremme det tværfaglige og tværsektorielle samarbejde.

Et enkelt punkt i beslutningsforslaget har været genstand for en særlig debat i medierne, nemlig spørgsmålet om, hvilke behandlings- og støttetilbud amterne bør stille til rådighed for

mennesker, der har forsøgt selvmord. Det er ikke SF's beslutningsforslag, men en undersøgelse foretaget af Livslinjen, der har afstedkommet debatten. På baggrund af en undersøgelse af praktiserende lægers viden om behandlingstilbud for selvmordstruede har Livslinjen foreslået, at der oprettes selvmordsforebyggende centre i alle amter.

Jeg vil sige om det forslag, at der kan findes mange og andre måder at tilrettelægge indsatsen på. Jeg lægger stor vægt på, at indsatsen skal tage udgangspunkt i de lokale behov og forudsætninger, og jeg vil fraråde, at man forsøger at trække en enkelt model ned over samtlige amter.

Forslagsstillerne har da heller ikke lagt op til nogen bestemt model, men overladt det til amterne selv. Det er jeg helt enig i.

Så må vi i øvrigt ikke overse, at en stor andel af de mennesker, der forsøger selvmord, har en psykisk lidelse. De bør, som vi gør det i dag, henvises til det almindelige psykiatriske behandlingssystem. Spørgsmålet er derfor primært at forbedre behandlingen af og støtten til de selvmordsforsøgere, der ikke er psykisk syge. Her er der i dag mulighed for at få psykologbehandling med tilskud fra sygesikringen.

I en række amter er der derudover iværksat andre og udvidede behandlingstilbud for denne gruppe selvmordsforsøgere. I H:S, Fyns Amt og Århus Amt er der oprettet specialiserede centre for selvmordsforebyggelse. I andre amter er der etableret tilbud om rådgivning i tilknytning til skadestuen eller som efterfølgende ambulante behandling.

Disse tilbud er forskellige. Der kan f.eks. være tale om en enkelt samtale, om flere samtaler eller om henvisning til andre typer af efterbehandling. Efter norsk inspiration kaldes denne model for behandlingsskæder.

I dag har vi ikke et samlet overblik over de lokale behandlings- og støttetilbud til personer efter selvmordsforsøg og eventuelt efterladte efter selvmord. Det er planen, at den såkaldte referencegruppe vil forsøge at danne sig dette, bl.a. med henblik på en gensidig inspiration mellem amterne og kommunerne.

Regeringen vil meget gerne understøtte amterne i udvikling og afprøvning af nye tilgange til behandling af og støtte til personer, som har forsøgt selvmord. Regeringen vil derfor i den kommende tid yde økonomisk støtte til modelprojekter på netop dette felt. Det vil jeg vende tilbage til om et øjeblik.